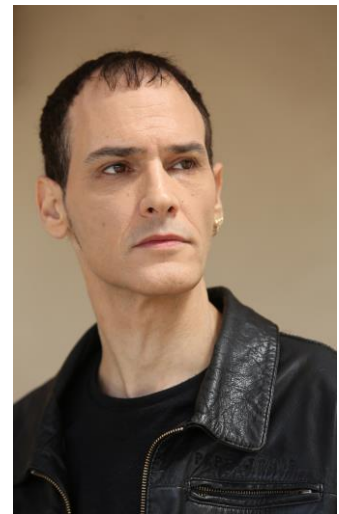

סיפורם של אחים – נמרוד לב מתאר איך התמודד בגיל 11 עם מות אחיו הבכור בן ה 20 דוד (אדי), עד כמה הושפע ממנו בשנים שחלפו ומדוע כתב לזכרו לפני מספר שנים, דווקא שיר שמח.

אזכור אותך אחי/ עמוס אורן

נמרוד לב על אחיו דוד (אדי)

שלושים שנה אחרי שאחיו של נמרוד לב - אדי, טייס חיל האוויר התרסק בתאונת אימונים, הצליח הזמר לכתוב לזכרו את השיר "אחי הגדול", שהופיע באלבומו האחרון "זורק לך עוגיה" (2013).

לב מספר: "לקח לי שנים לקלף את כל השכבות ולהישאר עם הזיכרון הטהור והנקי שלו". "הוא קפץ כיתה והתגייס מוקדם, כך שבזמנו הוא היה הטייס הכי צעיר בצה"ל. בחור מיוחד. מהיר מחשבה, ספורטאי, מוזיקאי. הוא עשה הכול נפלא. הוא ניגן גיטרה ולימד אותי מוזיקה. אני בא ממשפחה של מוזיקאים שעוסקים במוזיקה קלאסית, והוא זה שגילה לי את מוסיקת הרוק. ניגנתי כינור וצ'לו, ובזכותו התחברתי לגיטרה. קנו לי קטנה כזו, של ילדים, והוא נתן לי את שלו, ימאהה. היא איתי עד היום, יש בה רק ארבעה מיתרים. לא החלפתי אותם כשנהרסו, כך נשמרת האותנטיות של הגיטרה, היא הראשונה שניגנתי עליה ברצינות. למרות שאדי לא זכה לדעת שהתקבלתי לתלמה ילין, הוא היה מאד גאה בי כבר אז.

"אדי היה המנטור שלי. אחרי שנפל, האהבה שלי למוזיקת רוק שהכיר לי התעצמה, וגם נטעה בי מוטיבציה להופיע. לו היה בחיים, בטח היינו החברים הכי טובים. אדי אהב אותי, הייתי כרוך אחריו, ישבתי איתו ועם חברים שלו".

"אחרי שאדי נפל, לקח לי זמן להתאושש. בהתחלה לא הלכתי לבית ספר, התכנסתי. אבל עם הזמן למדתי להשלים, ורק אחרי גיל שלושים השמחה הגדולה על שזכיתי להכיר אותו, גברה על העצב".

כשכתב את "אחי הגדול" חש לב שהוא שיר יפה אבל השאיר אותו במגירה. כשסאף חומרים לאלבומו האחרון (הראשון שלו אחרי 12 שנים) החליט לצרף אותו. אמו, נעמי, פסנתרנית מקצוענית, מנגנת בו את תפקיד הפסנתר, בעיבוד שכתב דניאל סלומון, מה שהוסיף התרגשות לתהליך העבודה. "כשהשיר יצא לרדיו זו הייתה חוויה רגשית מאוד חזקה מאוד", מתרגש לב. "השיר זכה לחשיפה מדהימה. זו זכות

להביא את עובדת היותו לאנשים שלא הכירו אותו. והכי מרגש היה לגלות שלושים שנה אחרי מותו שכל כך הרבה אנשים אהבו את האיש הצעיר הזה".

"מזל שלא כתבתי אותו קודם, כי לא הייתי יכול להתעסק עם משהו עצוב. יצא שיר כייפי. לא על מוות, אלא על הזכרונות היפים מירושלים של שנות השבעים, על התמימות של אהבת המוזיקה ועל ההתבוננות בעיניים של ילד. אני שלם עם היצירה. זו זכות עצומה. אמנם אני עצוב על הנסיבות שלה, אבל שמח שנקרתה בדרכי".

"הנוכחות שלו ביצירה שלי זו גם תראפיה וגם הנצחה. זה מאפשר לי לעסוק בדברים שבדיבור הם קשים, ובמוזיקה אפשר יותר לבטא את עצמך.

"הזמן מקל, הוא לא משכיח, לא מעביר את הכאב. מי שחווה שכול לא יהיה אותו הדבר. אבל עם הזמן אפשר להתחבר לזיכרונות היפים והטובים שמעבר לקושי. זה נותן תקווה לאנשים שחוו אובדן להתחבר לאהבה, לגעת בצד המואר של הדברים".

האובדן עשה אותך לאדם חזק יותר?

"ברור שחסרונו השפיע על מי שגדלתי להיות. נאלצתי להתמודד משלב מוקדם בחיי עם מחשבות ותובנות שילד שלא איבד אדם קרוב לא יחווה אותן. לא בטוח לגבי כלום בעניין הזה - אם זה מחזק או מחליש, וברוח שעדיף שאף אחד לא יצטרך לחוות כדי לדעת. האינטנסיביות של העיסוק בשכול היא מאוד עצומה. אין לי מושג איך הייתי אם אדי לא היה נופל".

נמרוד לב - אחי הגדול

(מילים ולחן: נמרוד לב)

https://www.youtube.com/watch?v=32CRse_pG5w

אחי הגדול עף בשמיים

עכשיו הוא כל יכול

הוא קול מספר

במעופו חולף מעל ירושלים

העיר, אהבתו,

אליה הוא כמה, אותה הוא חולם

אותה הוא נושם

רגע נוגע ומתרחק.

והנה בית הספר, החברים הטובים

של שנות השבעים

ניחוחות מזמן רחוק ותמים

עוד מילים, עוד שבילים

בין כל מה שהיה

לבין האגדות שמתרקמות עם השנים.

סיפורי גבורה, רישומי גדולה

מטוס מרעים באפלה

בזה הלילה הנפלא,

זה אחי.

אחי פורט על מיתר בגיטרה

שקנתה לו סבתי, הוא כל כך התעקש

ללמד את עצמו לנגן בזמן שנותר לו

בחופשות, בין הטיסות, כל הזמן מתאמן

משמיע לי שירים מתקליטים ישנים

בצליל שנוגע ומתרפק.

הנה הזמן מתמתח, משייט במרחב

בין אז ועכשיו

הצבעים עודם חיים ונושמים

עוד צלילים, עוד שבילים

שנפתחו כמו חלונות ראווה

והשתבחו עם השנים.

סיפורי גבורה, רישומי גדולה

מטוס ממריא באפילה

בזה הלילה הנפלא,

זה אחי.

הכתבה במלואה פורסמה במגזין "בנוגע לרגש" של נט"ל, 2014